

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-23(4)/15/AB

Warszawa, dnia 11 stycznia 2016 r.

DECYZJA DIH IV /1/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 148 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Nr BP-13/15 Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy z dnia 5 listopada 2015 r. (nr akt sprawy: BP.8361.1.77.2015), na mocy której zobowiązano przedsiębiorców Sławomira Światowiaka i Krystynę Światowiak, współników spółki cywilnej Hurtownia „BIELKO” s.c. Krystyna Światowiak, Sławomir Światowiak, prowadzących działalność gospodarczą w Bydgoszczy, do uiszczenia kwoty 899,32 zł (słownie: osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć 32/100 zł) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych dwóch próbek obrusów plamoodpornych białych o wymiarach 140x220±3 cm i 140x180±3 cm, nieodpowiadających wymaganiom określonym w deklaracji producenta na etykietach jednostkowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje ww. decyzję w mocy.

Uzasadnienie

W dniach 31 sierpnia – 3 września 2015 r. inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, (zwanego dalej: „Kujawsko-Pomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w Hurtowni „BIELKO”, należącej do współników spółki cywilnej, przedsiębiorców Krystyny Światowiak i Sławomira Światowiaka, prowadzących działalność gospodarczą w Bydgoszczy, pod nazwą Hurtownia „BIELKO” s.c. Krystyna Światowiak, Sławomir Światowiak. Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.) kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze jej wszczęcia, które zostało doręczone przedsiębiorcom w dniu 20 sierpnia 2015 r. Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy Sławomira Światowiaka – jednego ze współników kontrolowanej spółki.

W dniu 31 sierpnia 2015 r. w obecności Sławomira Światowiaka – jednego ze współników ww. spółki – inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH pobrali do badań laboratoryjnych 2 sztuki obrusów plamoodpornych w kolorze białym o wymiarach 140x220±3 cm oraz 2 sztuki obrusów plamoodpornych w kolorze białym o wymiarach 140x180±3 cm, wyprodukowanych przez F.H.P.U. NATIM Natalia Piotrowska, Witobel, ul. Graniczna 11, 62 – 060 Stęszew.

Próbki zostały przekazane do Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi (zwanego dalej: „Laboratorium w Łodzi”), celem przeprowadzenia badań w zakresie zgodności rzeczywistego składu surowcowego, wielkości i plamoodporności z deklaracją producenta. Pobranie próbki udokumentowano w protokole pobrania próbki nr 094082.

W toku kontroli inspektorzy dokonali także m.in. oceny oznakowania dwóch ww. partii obrusów plamoodpornych. Do każdej sztuki obrusu dołączona była etykieta jednostkowa, na której podano m.in. następujące informacje: „Super obrus plamoodporny”, odpowiedni rozmiar 140x220±3 cm i 140x180±3 cm, poliester 100%, sposób konserwacji (podany graficznie), „nie przyjmuje żadnych plam”.

Wyniki badań przeprowadzonych przez ww. laboratorium wykazały, że pobrane do badań obrusy plamoodporne nie spełniały wymagań określonych w deklaracji producenta zawartej w oznakowaniu na etykietach jednostkowych, z uwagi na brak plamoodporności na czynniki brudzące w postaci oleju i majonezu. Ponadto wymiary obrusa w rozmiarze 140x180±3 cm były niezgodne z deklaracją producenta i wynosiły 139x176±3 cm i 140x176±3 cm.

Wyniki badań laboratoryjnych udokumentowano w sprawozdaniach z badań Laboratorium w Łodzi z dnia 30 września 2015 r. nr 554/PW/284/2015 (obrus plamoodporny, biały 140x220±3) i 555/PW/285/2015 (Super obrus plamoodporny, biały 140x180±3).

W wyniku powyższego Kujawsko-Pomorski WIIH pismem z dnia 20 października 2015 r. zawiadomił przedsiębiorców Sławomira Światowiaka i Krystynę Światowiak, współników spółki cywilnej Hurtownia „BIELKO” s.c. Krystyna Światowiak, Sławomir Światowiak (zwanymi dalej: „stroną”), prowadzących działalność gospodarczą w Bydgoszczy o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej uiszczenia należności pieniężnej w kwocie stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych ww. obrusów plamoodpornych. Ponadto w ww. piśmie organ poinformował stronę, o przysługującym jej zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, (zwanego dalej: „Kpa”), uprawnieniu do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań w opisanym sprawie. Strona ze swojego uprawnienia nie skorzystała.

Kujawsko-Pomorski WIIH decyzją Nr BP-13/15 z dnia 5 listopada 2015 r. (sygnatura BP.8361.1.77.2015) nałożył na przedsiębiorców Sławomira Światowiaka i Krystynę

Światowiak, wspólników spółki cywilnej Hurtownia „BIELKO” s.c. Krystyna Światowiak, Sławomir Światowiak, prowadzących działalność gospodarczą w Bydgoszczy, obowiązek pokrycia kosztów w kwocie 899,32 zł (słownie: osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć 32/100 zł) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych dwóch próbek obrusów plamoodpornych białych o wymiarach 140x220±3 cm i 140x180±3 cm, nieodpowiadających wymaganiom określonym w deklaracji producenta na etykietach jednostkowych. Organ ustalił wysokość tych kosztów zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2012, poz. 496) (zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie pobierania próbek”) oraz na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Pismem z 13 listopada 2015 r. strona postępowania złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie od ww. decyzji Kujawsko-Pomorskiego WIIH, powołując się na informacje jakie otrzymała od producenta tkaniny, z której zostały wykonane obrusy, to jest aplikowanie środków pomocniczych i badań odporności na wchłanianie różnych płynów zgodnie z normą: PN-EN ISO 14419 – Tekstylija – Oleofobowość – Węglowodorowy test odpornościowy. Strona postępowania wniosła o uwzględnienie powyższej informacji, gdyż w ocenie kontrolowanych przedsiębiorców „mało prawdopodobne” jest, iż tkaniny z jakich wykonane są kontrolowane obrusy, nie spełniają Polskich Norm.

Pismem z dnia 4 grudnia 2015 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorców Sławomira Światowiaka i Krystynę Światowiak, wspólników spółki cywilnej Hurtownia „BIELKO” s.c. Krystyna Światowiak, Sławomir Światowiak, prowadzących działalność gospodarczą w Bydgoszczy o przysługującym im prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Pobieranie i badanie próbek produktów określone jest w Rozdziale 6 ustawy o Inspekcji Handlowej. Zgodnie z art. 27 ust.1 ww. ustawy, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub, czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Powyższa ustawa w art. 2 pkt 5, definiuje jakość, jako ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania

stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta. Zgodnie z art. 29 wspomnianej ustawy badania próbek prowadzą laboratoria kontrolno-analityczne podlegające Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a gdy nie mogą one ich wykonać organ Inspekcji Handlowej może zawrzeć umowę o wykonanie badań z innym wyspecjalizowanym laboratorium. Zgodnie z art. 30 ustawy o Inspekcji Handlowej, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Stosownie do § 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie pobierania próbek wysokość kosztów badań przeprowadzonych w laboratoriach Inspekcji Handlowej, o których mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej ustala dyrektor ww. laboratorium. Stosownie do § 9 ust. 4 ww. rozporządzenia kontrolowany jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość należności pieniężnych, stała się ostateczna, uiścić należność pieniężną na wskazany rachunek bankowy.

W toku kontroli podjętej w Hurtowni „BIELKO”, należącej do przedsiębiorców Sławomira Światowiaka i Krystyny Światowiak – współników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą w Bydgoszczy, pod nazwą Hurtownia „BIELKO” s.c. Krystyna Światowiak, Sławomir Światowiak – inspektorzy pobrali do badań próbki obrusów plamoodpornych znajdujących się u kontrolowanego. Kujawsko-Pomorski WIIH postanowił sprawdzić zgodność wyrobu z deklaracją zawartą na opakowaniu i przekazał do Laboratorium w Łodzi w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie składu surowcowego, wielkości i plamoodporności.

Wyniki badań przeprowadzonych przez ww. laboratorium wykazały, że pobrane do badań obrusy plamoodporne nie spełniały wymagań określonych w deklaracji producenta zawartej w oznakowaniu na etykietach jednostkowych z uwagi na brak plamoodporności na czynniki brudzące w postaci oleju i majonezu. Ponadto wymiary obrusa w rozmiarze 140x180±3 cm były niezgodne z deklaracją producenta i wynosiły 139x176±3 cm i 140x176±3 cm.

Strona postępowania w odwołaniu wskazuje, iż zgodnie z informacją jaką otrzymała od producenta tkaniny, z której produkowane są kwestionowane obrusy plamoodporne, tkanina ta jest zaaplikowana środkami pomocniczymi, specjalnymi, dopuszczonymi do obrotu, a badanie odporności na wchłanianie różnych płynów dokonuje się na podstawie normy: PN-EN ISO 14419:2010 Tekstylija – Oleofobowość – Węglowodorowy test odpornościowy oraz wniosła o uwzględnienie ww. informacji, gdyż w jej ocenie jest „mało prawdopodobne”, aby tkaniny z jakich wykonane są obrusy, nie spełniały Polskich Norm.

Odnosząc się do powyższego argumentu strony postępowania należy wskazać, że celem badania wykonanego w toku postępowania kontrolnego było sprawdzenie deklaracji

umieszczonej na opakowaniu jednostkowym. Z niniejszej deklaracji wynikało, że wyroby są „super plamoodporne” i „nie przyjmują żadnych plam”. W oznakowaniu nie wskazano natomiast odniesienia do zgodności ww. obrusów z Polską Normą PN-EN ISO 14419:2010. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że wybór metody stosowanej do przeprowadzenia badań laboratoryjnych powinien uwzględniać nie tylko ogólny zakres normy, ale również wzorce użyte podczas przeprowadzania badania, w przypadku takiego wyrobu jak obrus plamoodporny, który ma swoje konkretne przeznaczenie i jest używany przez konsumentów w określonych warunkach. Samo przeznaczenie obrusa, jak również jego zastosowanie w sposób ogólnie przyjęty przez konsumentów sugeruje, że służy on głównie zarówno do ozdoby, jak i ochrony stołu podczas spożywania posiłków, dlatego też substancjami, na kontakt z którymi jest on narażony są, co do zasady, substancje spożywcze. Jednocześnie należy podać w wątpliwość, aby którakolwiek ze wskazanych w Polskiej Normie PN-EN ISO 14419:2010 substancji oleistych (tzw. hydrokarbonów, takich jak np.: heksadekan, tetradekan, dodekan, octan, heptan), w warunkach korzystania zgodnego z przeznaczeniem przez użytkownika obrusa, miała kontakt z wyrobem.

Należy wskazać, że Laboratorium w Łodzi sprawdzało, czy na badanym obrusie powstają plamy po nałożeniu czynnika brudzącego w postaci substancji spożywczej i usunięciu go po ok. 15 minutach oraz czy po wypraniu obrusa (pranie i suszenie zostały przeprowadzone zgodnie z zaleceniami zawartymi na etykiecie jednostkowej), te plamy na nim pozostają. Metodyka badania polegała na tym, że na wyrób наносzono jedenaście czynników brudzących, którymi były: wino czerwone, sok porzeczkowy, sok pomidorowy, kawa, herbata, olej, barszcz czerwony, keczup, majonez, dżem porzeczkowy i czekolada. Plamy, które pojawiły się na obrusach po ok. 15 minutach były usuwane a następnie przeprowadzane było pranie wyrobów. W przypadku oleju i majonezu plama pozostawała na nim również po praniu. Mając na uwadze deklarację przedsiębiorcy zawartą na etykiecie: „Super obrus plamoodporny”, „Nie przyjmuje żadnych plam”, należy stwierdzić iż wyniki badań nie potwierdziły zgodności wyrobu z powyższą deklaracją. Zarówno olej jak i majonez są produktami spożywczymi, które z pewnością mogłyby mieć kontakt z obrusem podczas użytkowania go w sposób zgodny z przeznaczeniem, a mianowicie jako ochrona, ozdoba stołu podczas spożywania posiłku.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK stwierdza, iż nie widzi podstaw do uwzględnienia deklaracji producenta tkaniny odnośnie sposobu prowadzenia badań obrusów plamoodpornych, czyli na zgodność z Polską Normą PN-EN ISO 14419:2010 i zmiany metody badawczej na plamoodporność pobranych do badań próbek obrusów. Należy tutaj ponownie wskazać, że zgodnie z art. 27 ust.1 ustawy o Inspekcji Handlowej, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub, czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Również w tym wypadku, mając na uwadze rodzaj wyrobu, jego przeznaczenie czy sposób użytkowania, jak również deklarację

przedsiębiorcy zawartą na etykiecie, Kujawsko-Pomorski WIIH w sposób prawidłowy zlecił przeprowadzenie badań laboratoryjnych dotyczących jakości wyrobów (ich plamoodporności), a badania wykonane przez laboratorium z wykorzystaniem środków spożywczych, w sposób niebudzący wątpliwości pozwoliły na stwierdzenie, że wyrób nie jest zgodny z deklaracją przedsiębiorcy.

Dodatkowo badania laboratoryjne Super obrusa plamoodpornego, białego 140x180±3 wykazały również rozbieżności pomiędzy deklarowaną a rzeczywistą wielkością która wynosiła 139x176±3 cm oraz 140x176±3 cm. Powyższe powoduje, że obrus, o którym mowa powyżej został zakwestionowany nie tylko z uwagi na brak plamoodporności, ale dodatkowo z tytułu wymiarów niezgodnych z deklarowanymi.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. W przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy decyzja jest prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której zobowiązano przedsiębiorców Sławomira Światowiaka i Krystynę Światowiak, współników spółki cywilnej Hurtownia „BIELKO” s.c. Krystyna Światowiak, Sławomir Światowiak, prowadzących działalność gospodarczą w Bydgoszczy, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych dwóch próbek obrusów plamoodpornych, nieodpowiadających wymaganiom określonym w deklaracji producenta na etykietach jednostkowych. Tym samym, decyzja Kujawsko-Pomorskiego WIIH Nr BP-13/15 z 5 listopada 2015 r. (nr akt sprawy: NR.8361.1.77.2015) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. P R E Z E S A
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski